

научни симпозиума в Единбург и Стокхолм. „В Единбург бяха дадени като примери СТОТИЦИ (!) анализи. Грешките в датирането бяха в диапазона от 600 до 1800 години. В Стокхолм учените се оплакаха, че радиовъглеродният метод, който знае защо, изопачава историята на древен Египет през епохата, отделена от нас с около 4000 години... Има и други случаи, например от историята на балканските цивилизации... Специалистите заявиха в един глас, че радиовъглеродният метод все още е съмнителен, защото му липсва калибриране. Без него е неприемлив, понеже не показва истинските дати в календарната ска̀ла“.

15.1.2. КРИТИКА НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРИЛАГАНЕТО НА РАДИОВЪГЛЕРОДНИЯ МЕТОД ВЪРХУ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ОБРАЗЦИ

Радиовъглеродните дати, както пише Л. С. Клайн, „предизвикват объркване в редиците на археолозите. Някои се преклониха пред... насоките на физиците... Тези археолози побързаха да преустроят хронологичните схеми (да разбираме ли, че те не са били чак толкова стабилни? – А. Ф.)... Против радиовъглеродния метод първи се изказа Владимир Милойчич... който... не само разкритикува практическото прилагане на радиовъглеродното датиране, но и теоретичните предпоставки на физическия метод... Като съпостави индивидуалните измервания на съвременни образци с една средна цифра – еталон, Милойчич потвърди своя скептицизъм със серия блестящи парадокси.

Черупката на ЖИВИЯ американски молюск е с радиоактивност 13,8 и ако я сравним със средната цифра – с абсолютната норма (15,3), излиза, че днес (пресметнато в години) е на солидна възраст – около 1200 години! ЦЪФТЯЩАТА дива роза от Северна Африка (с радиоактивност 14,7) според физиците вече е „мъртва“ от 300 години... а австралийският евкалипт с радиоактивност 16,31, пак според тях още не съществува – той ЩЕ СЪЩЕСТВУВА след 600 години. Раковината от Флорида, за която е измерен разпад от 17,4 в минута на грам въглерод, „ще възникне“ едва след 1080 години...

Но тъй като и в миналото радиоактивността не е била разпространена по-равномерно, трябва да признаем, че аналогични колебания и грешки са възможни и при древните обекти. Ето и фактите: радиовъглеродното датиране на образец от Хайделберг... показва, че дървото, употребено за поправката на олтара, тогава още не е било пораснало!... В пещерата Велт (в Иран) най-долните слоеве са датирани като 6054 (плюс-минус 415) и 6595 (плюс-минус 500) г. пр.н.е., а най-горните слоеве като 8610 (плюс-минус